

Життя Марії: Відвідання св. Єлисавети

Цього місяця ми розважаємо
відвідання Марією своєї
родички Єлисавети, матері
Йоана Христителя

06.08.2010

Єлисавета, яку всі називали
“сухою”, готується стати матір'ю.
Посланий Богом архангел Гавриїл
розповів це Марії, і незабаром
Марія *пустилася швидко в дорогу в
гірську околицю, в місто Юди (Лк*

1:39). Вона здійснила цю подорож не з допитливості і не для того щоб перевірити, чи сказав ангел правду. Проста, сповнена милосердя, що спонукало її турбуватися про свою літню родичку більше, ніж про себе — Марія прийшла в дім Єлисавети, тому що побачила в небесному посланні потаємний зв'язок між дитиною Єлисавети та Сином, якого носила сама.

Від Назарету до Айн-Карему - невеликого містечка на пагорбах Юдеї, де, згідно Традиції, жили Захарія та Єлисавета, довгий шлях — близько ста миль. Найбільш ймовірно, що подорож організував Йосиф, дочекавшись каравану, з яким Пресвята Діва могла почуватися в безпеці. Можливо він сам супроводжував її, принаймні до Єрусалиму. Деякі коментатори навіть припускають, що він пішов разом з Марією до

самого Айн-Карему,
розташованому лише в п'яти
милях від столиці. Якщо й так, то
він мав негайно ж повернутися до
своєї майстерні в Назареті.

*Марія увійшла в дім Захарії і
привітала Єлисавету (Лк 1:40).* За
місцевими оповіданнями, дві
родички зустрілися не в місті, а
сільський місцевості, де, як
стверджують священні тексти (Лк
1:24), Єлисавета усамітнилася на
п'ять місяців від допитливих очей
родичів та сусідів, щоб в
піднесенні серця дякувати Богу за
його безмірну милість.

Втомлена тривалою й
виснажливою дорогою, Марія
обіймає Єлисавету, радіючи за
свою родичку, та обіцяє
залишитися з нею. Божа благодать
входить в дім разом з Марією,
посередницею Божої благодаті. Її
прихід спричинює духовне

зворушення. І як почула
Єлисавета привіт Марії,
здригнулася дитина в її лоні, і
Єлисавета сповнилася Святим
Духом (Лк 1:41).

З Марією надприродні дари
приходять в дім (Лк 1:42-45). Вона
приносить в дім Божу славу: *І
звідкіля мені це, що прийшла до
мене мати Господа мого?* Якщо
візит важливої земної персони є
честю для господаря, наскільки
більшою честю є приймати
воплоченого в утробі Богородиці
Єдинородного Сина Бога Отця? Ще
ненароджений Христитель,
освячений присутністю Ісуса,
радісно тремтить в лоні матері, а в
Єлисавети, осяяної Божим Духом,
виринається пророче привітання:
*Ось бо, як голос твого привітання
залунав у моїх вухах, дитина з
радості здригнулася у моїм лоні.
Щаслива та, що повірила, бо*

*здійсниться сказане їй від Господа
(Лк 1:44-45).*

Пречиста Діва прийшла, щоб
стати слугою, натомість зустріла
хвалу, благословення і визнання
Матір'ю Месії, Божою Матір'ю.
Марія це знає, але відносить все до
Господа: *бо він зглянувся на покору
служині своєї ; ось бо віднині
ублажатимуть мене всі роди.
Велике бо вчинив мені
Всемогутній, і святе його ім'я* (Лк
1:48-49).

Magnificat - гімн, з натхнення
Святого Духа складений
Богородицею зі старозавітних
висловів, є портретом її душі. Це -
гімн милосердю великого і
всемогутнього Бога і, водночас,
вияв покори Богоматері. Я нічим
не заслужила, каже вона, але
Господь захотів здійснити в мені
те, що обіцяв нашому прабадьку
Аврааму та його нащадкам.

Величає душа моя Господа, не тому що велика душа моя, але тому що Господь здійснив в ній велике.

Марія, проста служниця Бога та слуга людства, на три місяці залишається в домі Єлисавети, і в день народження Йоана Її присутність наповнює благодаттю Захарію, який відтоді може з усією силою знов відкритих уст співати хвалебний й покаянний гімн Господу: *Благословен Господь, Бог Ізраїля, що навідався і звільнив народ свій* (Лк 1:68).

J. A. Loarte